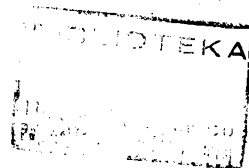

URZĄD PATENTOWY

EMC 5/22

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14217.

Bruno Peckie
(Gdańsk, Wolne Miasto Gdańsk).

Kl. 19 ~~19~~

19 c 5/22

Sposób budowy jezdni betonowej.

Zgłoszono 20 marca 1930 r.

Udzielono 23 lipca 1931 r.

Pierwszeństwo: 20 marca 1929 r. (Niemcy).

Wraz ze zwiększeniem ruchu samochodowego wystąpiła potrzeba zastąpienia od dawna stosowanego bruku z kamieni naturalnych, jak również pokrycia asfaltowego, które podczas słońca stają się śliskie, innym materiałem, któryby nie posiadał ani nierównej powierzchni zwykłego bruku kamiennego, ani braków wykazywanych przez asfalt. Takim materiałem jest beton który posiada szorstką powierzchnię i daje się zastosować do pokrycia dróg stosunkowo niewielkim kosztem. Dokonane próby z betonem nie dały oczekiwanego rezultatu, ponieważ stosowane dotychczas drogi betonowe podlegają przy silnym ruchu kołowym dużemu stosunkowo zużyciu, wobec czego po krótkim już czasie zachodzi potrzeba naprawy.

Wynalazek dotyczy sposobu budowy jezdni, która łączy wybitne zalety naturalnego bazaltu z właściwościami betonu. Już od dłuższego czasu znany jest sposób topienia naturalnego bazaltu do wyrobu płyt, rur i podobnych przedmiotów, przyczem materiał ten, posiadający jeszcze większą wytrzymałość od bazaltu naturalnego znajduje zastosowanie wszędzie tam, gdzie chodzi o korzystanie z jego odporności na wpływy chemiczne i wielką jego wytrzymałość na ciśnienie. Topiony bazalt jest jednak z powodu uciążliwego sposobu sporządzania go stosunkowo drogi i dlatego nie można użyć płyt z topionego bazaltu do budowy jezdni. Jest to jeszcze i z tego względu niekorzystne, że płyty bazaltowe nie posiadają porowatości i nie wiążą się ze stosowaniem

najczęściej przy brukowaniu ulic podłożem betonowym, wskutek czego płyty te nie miałyby w jezdni pewnego oparcia. Otóż przy wykończaniu wspomnianych powyżej wyrobów z topionego bazaltu zostają dosyć duże ilości odpadków, których dotychczas nie zużytkowywano. Według wynalazku odpadki te, o tej samej oczywiście wytrzymałości na ściskanie, co topiony bazalt, zostają zmielone w odpowiedni sposób i wymieszane z cementem i wodą na beton, który po związaniu osiąga stopień wytrzymałości, dorównujący niemal czystemu bazaltowi. Powierzchnia tak sporządzonego betonu zajmuje miejsce pośrednie między szorstkością zwykłego betonu a gładkością czystego topionego bazaltu i wskutek tego posiada dostateczną przyczepność do kół pojazdów i kopyt zwierząt pociagowych, żeby uniknąć niepożądanego śliskości podczas niepogody. Jedną z najważniejszych zalet tego betonu jest to, że z łatwością łączy się on ze zwykłym betonem, co umożliwia nałożenie stosunkowo bardzo cienkiej warstwy betonu z topionym bazaltem na grubą warstwę betonu zwykłego.

Sposób wykonania jezdni według wynalazku polega na tem, że w znany skądinąd sposób na podłożu z piasku ubija się lub walcuje grubą warstwę gruboziarnistego betonu, na którą nakłada się cieńszą warstwę drobniejszego betonu, a na tę — stosunkowo cienką warstwę betonu z topionego bazaltu. Te trzy warstwy betonu łączą się ze sobą doskonale, a więc po ukończeniu roboty przedstawiają jednolitą masę.

Ponieważ nie tylko nawierzchnie drogi, ale również i krawężniki są mocno narażone na ścieranie, pożądanem jest ażeby krawężniki wykonane z betonu również powlec od strony drogi betonem z topionego

bazaltu i wskutek tego nadać im wytrzymałość mniej więcej równą naturalnemu bazaltowi.

Rysunek przedstawia przekrój drogi wykonanej według sposobu będącego przedmiotem wynalazku.

Na podłożu z piasku *a* jest ułożona gruba warstwa *b* z gruboziarnistego betonu, a na niej spoczywa nieco cieńszy pokład *c* z drobniozmielonego betonu, pokryty cienką warstwą *d* betonu z topionego bazaltu. Krawężniki *f* są powleczone również betonem z topionego bazaltu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób budowy jezdni betonowej na podłożu piaskowym, znamienny tem, że na tem podłożu (*a*) nakłada się najpierw grubą warstwę (*b*) gruboziarnistego betonu, a potem cieńszą warstwę (*c*) drobniozmielonego betonu, którą to warstwę przykrywa się jeszcze cieńszą warstwą (*d*) betonu z topionego bazaltu.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że masę warstwy wierzchniej (*c*) otrzymuje się przez zmielenie odpadków topionego bazaltu i wymieszanie ich w betonową masę w sposób skądinąd znany.

3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że na ułożoną jakąkolwiek warstwę betonową nakłada się następną warstwę przed związaniem pierwszej, ażeby w ten sposób otrzymać ściśle powiązanie poszczególnych warstw.

4. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że krawężnikom chodników, wykonanym z betonu, nadaje się powłokę z betonu z topionego bazaltu.

Bruno Peckie.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

